

Зараз другої днини посилає зажурена цариця знова коротеньку телеграму до царя:

"Дякую за телеграму. Тіло найдено в ріці."

Ніхто не знав, що сталося з Распутіном, але тайна поліція, якої за царату бувало доволі, знайшли далеко за містом покровавлений автомобіль, який як вірили належав до архикнязя. А в додатку найдено також оден кальш, також обкровавлений, який мав на лежати до Распутіна. По сих річах здогадувались, що Распутіна замордовано. А вже річ ясна, що тіло опинилось певно в ріці. Звідси почались пошукування в воді. Лід на Неві був грубий. Але в Петрограді з по ріці багато полонок, де перуть шматє. Тими полонками спускались у воду иурці і шукали, але не иайшли. Труп сплив таки в тій полонці де рубано лід і звідтам видобули мертвого Распутіна.

Сама цариця ходила дивитись на него і через пів години клячила перед ним, а відтак дала припорученє, щоби тіло поховати в Царськїм Селі. Сей похорон відбув ся зовсім приватно, тихо і то в иочи.

Цар вернув сейчас домів. Всі сторели, щоби щонебудь не появилось в часописях. Всяка згадка була заказана. Говорилось про загадочний морд, але хто, де, кого, сего не вільно було говорити, а тим більше писати в часописи. Згодом проголошено, що Распутін помер, але якою смертю-ніхто не казав.

От так закінчив своє житє павук, що обмотав був Росію темною силою кайзерової шпіонажі в Росії і гнув ту державу до упадку, до заглади. Богато потерпіла Росія через него! Ти сячі зї синів лягло передвчасно завдяки зрадї Распутіна.

Але причувала і цариця близкість правосуду. Коли дали їй знати, що Распутін убитий, она скричала:

"Убитий! Коли сьвятий отець мертвий, то о горе, дїм Ромаиових також загине!"

Сї слова скоро справдились, бо до трох місяців цар підписав зреченє ся престола і цар і цариця і цілий ряд арештованих иїмецьких шпіонів були вже в руках російського революційного иарода, який бажав відродитись, освободитись і жити, як живуть другі свободні народи.